

kort geding

- woensdag 28 november 2012, 03u00

België staat in brand, de burgeroorlog woedt tussen Vlamingen en Walen en koning Albert II wordt in een computerspel neergeknald door een verrezen kolonel Khaddafi die zich opwerpt als onze grote bevrijder. In *Theatre* van Superamas is niets te gek voor woorden, maar eigenlijk is het allemaal niet eens zo gek.

Drie heupwiegende, gesluierde vrouwen strippen zich voor een sexy buikdans, het troepje westerlingen bekijkt het spektakel zoals toeristen een exotische traktatie. Een Arabisch *déjeuner sur l'herbe*, zeg maar. Een *off stage*-stem levert kunsthistorisch commentaar: hoe in de negentiende eeuw West-Europa gefascineerd was door die fabelachtige naar specerij geurende Arabische wereld. Perceptie, het is een kwestie van perspectief, in de meest letterlijke zin.

In drie aktes walst het Frans-Oostenrijkse collectief Superamas, sinds dit seizoen huisgezelschap bij het Gentse kunstencentrum Vooruit, door het Arabisch-westers schisma.

Superamas mixt heden en verleden, feit en fictie met live performance, gemanipuleerde nieuwsflashes, filmquotes en 3D-beelden in gamestyle. In de tweede akte wordt de Arabische wereld binnengehaald als de grote bevrijder van het Westen. Een Nato-conferentie met de grote wereldleiders wordt georganiseerd: Ariel Sharon is president van de Verenigde Staten van Israël en Palestina (!), president Sarkozy vindt dat de Nato zich buiten de Belgische interne burgerconflicten moet houden.

Superamas brengt een hilarische trip naar een omgekeerde Arabisch-westerse realiteit. Grappig, dat zeker, maar ook beangstigend in de wijze waarop we ons laten manipuleren door beeld en berichtgeving. Politiek is theater, wij zijn de pionnen.

Met de derde akte waarin kolonel Khaddafi als de grote bevrijder van België zijn overwinning viert, verwatert het initieel inhoudelijk sterke parcours wat in vormspilerei. Al is de 'spetterende' finale zeker entertainend.

Liv Laveyne